

[Dohrmann]

ren har skønnet, at det var mere vigtigt at deltage i et ministermøde, som statsministeren havde indkaldt til.

Men jeg vil gerne stille et ekstra spørgsmål. Alle er enige om, at det for Danmark var et meget dårligt forhandlingsresultat, der opnåedes, og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om landbrugsministeren på baggrund af det, man havde fået mandat til i markedsudvalget, faktisk var helt nede på det minimale, således at hvis ministeren blot havde fået et 1 mm dårligere resultat ud af det, havde hun været forpligtet til at nedlægge veto.

Bjørn Westh (S):

Der står et eller andet sted her i Folketinget, at den, der forstår fuglenes sprog, skal blive konge, eller noget i den retning. Jeg forstod statsministerens tagen til efterretning og udtalelsen om, at en statsminister ikke skulle kritisere sine ministre, når man ledede en regering, som en indirekte kritik af landbrugsministeren. Jeg forstår godt, at statsministeren ikke direkte kan give udtryk for det, men jeg tror, at alle her i salen fornemmede, hvad statsministeren virkelig mente.

Men der er et principielt spørgsmål, som jeg også gerne vil stille, nemlig: hvad var det, der foregik på regeringsmødet, og som var så vigtigt? Vi skal jo tænke på, at der altid er rådsmøde om tirsdagen, og at der altid er ministermøde om tirsdagen. Vil det sige, at danske ministre, når de skal drøfte en finanslov, der skal vedtages adskillige måneder efter, at den første drøftelse har været i regeringen, skal deltage i ministermøder og drøfte finanslov i stedet for at deltage i EFs ministerrådsmøder? Der er jo, hver gang der er ministerrådsmøde, sammenfald mellem ministermøder og EFs ministerrådsmøder. Betyder dette, at statsministeren mener, at landbrugsministeren fremover, selv om Venstres økonomiminister sidder i ministermøde herhjemme, bør tage hjem og forlade afgørende EF-forhandlinger om landbrugets forhold?

Det var ikke den opfattelse, de daværende partier, de Konservative, Venstre, og Det Radikale Venstre, havde, da Ib Frederiksen kom hjem fra en forhandling i EF i sin tid.

Svend Auken (S):

Statsministeren siger med rette, at man ikke kan forlange, at ministre er til stede ved alle møder; der kan være tilfælde, hvor ministre både under denne regering og under tidligere regeringer har været nødt til at give afkald på deltagelse i ministerrådsmøder i EF. Men jeg vil gerne spørge statsministeren, om der er noget fortilfælde under denne regering og under tidligere regeringer for, at Danmark ikke har været repræsenteret på et ministerrådsmøde ved så vitale forhandlinger som de netop overståede forhandlinger i EFs landbrugsministerråd. Er der ét eneste fortilfælde for, at vi har haft embedsmænd til at sidde og forhandle vitale spørgsmål for et helt erhverv?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at der overhovedet ikke var en situation på det pågældende landbrugsministerrådsmøde, hvor det kunne blive relevant at skulle nedlægge veto.

Jeg vil gerne sige til hr. Bjørn Westh, at han har misforstået mig – han anstrengte sig også i den retning. Jeg bifalder som statsminister, at landbrugsministeren den pågældende dag deltog i den danske regerings møde.

Jeg kan svare både hr. Bjørn Westh og hr. Svend Auken, at jeg ikke på stående fod kan oplyse, om der er vigtigere møder i den nuværende eller den tidligere regerings tid, hvor ministre ikke selv har deltaget. Så vidt jeg kan skønne, var terningerne kastet, da landbrugsministrene mødtes om tirsdagen. Der var ikke meget at spille om, og derfor var det heller ikke noget problem for landbrugsministeren fuldt ud at instruere departementschefen, som gav møde på hendes vegne, om, hvorledes der skulle forholdes.

Men jeg kan godt se, at det kunne være charmerende at udarbejde en fortegnelse, der viser, f.eks. hvor mange gange hr. Bjørn Westh eller hr. Svend Auken, mens de var ministre, ikke deltog i de pågældende rådsmøder. Det kan være, at hr. Svend Auken og hr. Bjørn Westh selv har en sådan fortegnelse for hånden; så ville jeg meget gerne have den til rådighed.

Gade (SF):

Jeg kan forstå, at statsministeren fra at tage landbrugsministerens dispositioner til